

[Knud Lind]

fældet. 1. maj-festlighederne blev alvorligt skæmmet af uroligheder og husbesættelser på Blegdamsvej 72 samt nye besættelser i Korsgade. I forbindelse med husbesættelser og demonstrationer er volden steget til helt uacceptable højder.

Opfordringen til denne folketingsdebat indløb i realiteten den 8. marts 1982. I formanden for Dansk Politiforbunds henvendelse til samtlige folketingsmedlemmer skriver man bl. a.:

»Med baggrund i de alvorlige angreb på vore kollegaer, der den 6. marts i år deltog i ovennævnte politiforretning, skal de to politiorganisationer hermed rette en alvorlig appel til samtlige folketingsmedlemmer, idet der i denne sag hviler et tungt ansvar på dem som lovgivere og dermed som arbejdsgivere for politiet. Gennem de sidste par år har man kunnet konstatere en kraftig stigning i antallet af fysiske konfrontationer mellem bestemte ekstremistgrupper og politiet. Det alarmerende i denne seneste udvikling er det forhold, at den vold og de midler, politiet mødes med, nu klart har overskredet grænsen for det acceptable, når henses til det faktum, at der stædse vil være modsætninger og dermed anspændte situationer med deraf følgende konfrontationer. Aktivisterne står ikke tilbage for at anvende midler og samtidig udvise en så primitiv og brutal holdning, at vi ikke længere kan beskytte os effektivt med almindelige midler. I den nuværende situation er det ikke et spørgsmål om enten at slippe uskadt eller kun lettere såret fra en sådan politiaktion, men et spørgsmål om alvorlig legemsbeskadigelse eller i værste fald døden. Vi er nu nået dertil, at det er tilfældighederne, der er afgørende for, hvilken skade man som politimand kan pådrage sig. At det ikke er tomme ord ses bedst ud fra den kendsgerning i ovennævnte episode,« – det var på Mekanisk Musik Museum – »at politiet mødtes med mursten, vinduer, toilet-kummer, døre o. lign., alt kastet mod politiet fra ejendommens øverste etage eller tag. Hver enkelt af disse genstande kunne have dræbt et menneske. En kørende motorcykelbetjent blev slået bevidstløs ved styrt med motorcyklen forårsaget af aktivisterne. Vi frygter af gode grunde, at endnu stærkere midler bringes i anvendelse mod politiet.«

Længere nede skriver man i henvendelsen:

»Derfor må vi kræve, at folketingsklaret tager stilling i denne sag. Der må kunne skabes enighed om dette. I modsat fald frygter vi en udvikling, som vi har set den i England, Holland og Tyskland, hvor konfrontationerne medfører lemlæstede eller dræbte mennesker, en udvikling, vi ikke stiltiende kan acceptere.«

Af den skriftlige henvendelse til folketingsklaret fremgår det også tydeligt, at Dansk Politiforbund har mistanke om, at aktivisterne og husbesættelserne bliver fjernstyret af politiske bagmænd, der kynisk bruger ungdommen som et værktøj til at nedbryde det bestående demokrati og retssamfundet. Om dette skriver politiet i sin henvendelse:

»For os er det ufatteligt, uanset hvilken ideologisk indfaldsvinkel man ser det fra, at folkevalgte lovlige kan ophidse unge mennesker til husbesættelser vel vidende, at dette i den sidste ende vil medføre en konfrontation. Vi anser det for en uhyggelig, kynisk indstilling i forhold til liv og helbred.«

Der er således vægtige grunde til at rette denne forespørgsel til statsministeren som den øverste ansvarlige.

Besvarelse

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil allerførst sige tak til forespørgeren, der har udvist forståelse for, at vi udskød besvarelsen af denne forespørgsel.

Hvad angår selve forespørgslen, så tvinger den mig jo til at fastslå et par ting, som måske nok bliver betragtet som selvfølgeligheder.

Vold i almindelighed og herunder også vold mod politiet kan naturligvis ikke tolereres. Den slags kan man ikke helt undgå i noget samfund, men når og hvis noget sådant forekommer, vil det blive forfulgt, ligesom det også hidtil er sket.

Det er klart, at en husejer, hvis ejendom er blevet besat, har ret til at bede om politiets bistand til at få denne ejendom ryddet, og det er jo også, hvad der sker. Men lad mig tilføje, at politiet i disse tilfælde har en vid adgang til selv at skønne om, hvornår og hvordan der skal sættes ind. Sådan mener jeg fortsat det bør være. Jeg mener ikke, vi fra de politiske myndigheders side skal kunne fastlægge i enkeltheder den slags ting. Det er nu engang i den konkrete situation, og efter